

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului și de către inculpatul Lipcan Stanislav, prin care se solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 martie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Lipcan Stanislav XXXXX,
născut la XXXXX, originar și domiciliat
în XXXXX

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 11.06.2018 – 26.03.2020;

Instanța de apel: 18.05.2020 – 19.04.2021;

Instanța de recurs: 14.06.2021 – 20.10.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 martie 2020, cauza fiind judecată în ordinea procedurii prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, **Lipcan Stanislav XXXXX** a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la:

- art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe medicamentoase, narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 (cinci) ani;

- art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare

pe un termen de 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 84 alin. (1), (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Lipcan Stanislav i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe medicamentoase, narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 (cinci) ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Lipcan Stanislav XXXXX în beneficiul bugetului de stat, suma de 5 040 (cinci mii patruzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că Lipcan Stanislav XXXXX, în luna martie 2018, acționând în scopul circulației ilegale a analogilor drogurilor fără scop de înstrăinare, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut și păstrat la sine, până la 11.03.2018, o masa vegetală uscată și mărunțită de culoare gălbui-cafenie cu miros specific, cu greutatea de 0,165 g, care a fost depistată la el și ridicată de către colaboratorii de poliție, la 11.03.2018, aproximativ ora 17:20, în mun. XXXXX, după ce Lipcan Stanislav a fost depistat în stare neadecvată de către o patrulă a poliției pe str. XXXXX intersecție cu str. XXXXX și condus la sectorul de poliție de pe str. XXXXX.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R- 41262 din 04.04.2018, masa vegetală ridicată la 11.03.2018 de la Lipcan Stanislav conține cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), care în Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus, dar conform scrisorii cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, a IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, constituie un analog al substanței AB-PINACA-CHM, care este inclusă în Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale, Lista nr. 2. Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octombrie 2004.

Potrivit pct. 193 din Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, substanța psihotropă AB- PINACA-CHM, cuprinsă în limitele 0,01 - 0,25 gr., constituie proporții mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) Cod penal, adică *păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

Tot el, Lipcan Stanislav XXXXX, la 12.04.2018, aproximativ la ora 13:10, aflându-se în mun. XXXXX, urmărind scopul păstrării fără scop de înstrăinare, precum și alor operațiuni ilegale cu analogul drogului, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă, îndreptată spre atingerea scopul său criminal, ilegal a deținut la sine o masă vegetală uscată și mărunțită cu greutatea de 3,991 gr., de culoare gălbuie, îmbibată cu cannabinoidul sintetic - MDMB(N)-2201, ambalată într-un pachetel din folie de staniol, pe care a păstrat-o asupra sa până la momentul sosirii colaboratorilor de poliție implicați în activitatea de menținere a ordinii publice. La vederea acestora, inculpatul a aruncat jos pachetelul, care a fost ridicat și sigilat la aceeași dată de către colaboratorii Inspectoratului de poliție Buiucani al DP mun. Chișinău.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/l-R-2014 din 15.05.2018, în masa vegetală de culoare gălbuie cu greutatea de 3,991 gr., prezentată într-un plic de hârtie ridicată la data de 12.04.2018 de la cet. Lipcan Stanislav XXXXX, se conține substanța MDMB(N)-2201, care conform actului comun nr. 01- 12/632 din 18.04.2017 al IMSP Dispensarul Republican de Narcologie și Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor, constituie componentă a grupei de cannabinoizi sintetici, analog al substanței psihotrope AB-PINACA- CHM, care este inclusă în Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale, Lista nr. 2. Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004.

Conform pct. 193 a Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, substanța psihotropă AB-PINACA-CHM de la 0,25 gr., constituie proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică *păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare*.

Tot el, Lipcan Stanislav XXXXX, în circumstanțe de timp și loc nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul consumului personal a analogilor drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, a intrat în posesia substanței 5-fluoro ADB, pe care l-a păstrat ilegal la sine până la data de 13 aprilie 2018, aproximativ la ora 13:10 min., când, aflându-se împreună cu o persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, pe str. XXXXX, a fost stopat de către angajații IP Buiucani, mun. Chișinău, care realizau

măsurile de asigurare a ordinii publice. În timpul acțiunilor de identificare a acestuia, Lipcan Stanislav a ascuns în mână și ulterior a aruncat o bancnotă cu nominalul de o hrivnă „odna grivna”, în care se afla o masă vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă. Ulterior, în procesul de efectuare a cercetării la fața locului, în prezența lui Lipcan Stanislav, bancnota cu substanța respectivă a fost ridicată și transmisă pentru efectuarea constatării tehnico-științifice. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1588 din 24 aprilie 2018, în masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă din bancnotă, ridicată prin procesul-verbal de cercetare la fața locului la data de 13 aprilie 2018 de pe str. XXXXX, s-a depistat cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADB, masa căruia constituie 0,018 g, care în Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus.

Potrivit scrisorii parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie cu nr. 01-12/632 din 18 aprilie 2017, substanța 5-fluoro ADB constituie analog al substanței stupefiante AKB 48, ultima fiind indazol al substanței 5F-AKB48.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) Cod penal, adică *păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel avocatul Staruș Denis în numele inculpatului Lipcan Stanislav, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal și respins demersul procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

În argumentarea apelului, apărătorul a menționat că, potrivit art. 16 Cod penal, faptele incriminate lui Lipcan Stanislav, pe două capete de acuzare, fac parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar al treilea capăt de acuzare – din categoria infracțiunilor mai puțin grave. Astfel, în viziunea avocatului, speței date îi sânt aplicabile prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, care permit instanței să aplice o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, considerând că, instanța este în drept să pronunțe o astfel de sentință și să îi acorde inculpatului încă o șansă.

În acest sens, a mai relatat că prima instanță, la analiza posibilității aplicării pedepsei și mărimii ei, în pofida faptului că articolele imputate prevăd și pedepse alternative, cum ar fi amenda sau munca neremunerată în folosul comunității, fără a motiva sentința în modul convenit, a aplicat direct pedeapsa cea mai aspră prevăzută de sancțiunea normei de incriminare.

Concomitent, a menționat că potrivit sentinței, prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 09.02.2017, au fost operate modificări la art. 143 Cod de procedură penală, potrivit cărora, alin. (2) al articolului 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, și anume, a fost exclusă dispoziția potrivit căreia plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat. Pe cale de consecință, normele procedural penale nu prevăd expres că plata cheltuielilor judiciare se efectuează din contul inculpatului, astfel că, prima instanță a interpretat modificarea dată extensiv și defavorabil, atunci când a dispus încasarea acestor cheltuieli din contul lui Lipcan Stanislav.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2021 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a pronunța soluția dată, instanța de apel a notat că sentința primei instanțe este contestată cu apel doar sub aspectul individualizării pedepsei, fiind solicitată aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Lipcan Stanislav, instanța de apel a conchis că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a relevat că după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunile prevăzute la art. art. 217 alin. (2), 217 alin. (4) lit. b) Cod penal se califică ca infracțiune „ușoară” și respectiv, „gravă”.

Din materialele cauzei penale rezultă că, inculpatul Lipcan Stanislav a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, prima instanță a reținut cu titlu de circumstanță atenuantă - căința sinceră a inculpatului Lipcan Stanislav.

Totodată, din cuprinsul rechizitoriului rezultă că, acuzatorul de stat a indicat în calitate de circumstanță agravantă, potrivit art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Din materialele cauzei, instanța de apel a stabilit că, prin sentința Judecătoriei Călărași din 03.06.2013, inculpatul Lipcan Stanislav a fost recunoscut vinovat de comiterea unei infracțiuni similare prevăzută la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita orice activitate în domeniul sau legată de circulația medicamentelor, substanțelor narcotice,

psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 3 ani. În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată s-a suspendat pe o perioadă de probațiune de 2 ani (f.d. 88).

În corespundere cu prevederile art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal, instanța de apel a constatat că antecedentul penal determinat de condamnarea respectivă s-a stins la data de 03.06.2015. În acest sens, instanța de fond întemeiat și just nu a reținut această situație de drept ca fiind o circumstanță agravantă în speța dată.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a mai desprins că, prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 09.02.2018, Lipcan Stanislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunități (f.d. 85).

În condițiile specificate supra, pornind de la prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat faptul că inculpatul Lipcan Stanislav a comis toate cele trei infracțiuni incriminate în prezenta sentință, în stare de recidivă simplă.

Astfel, având în vedere că inculpatul a comis trei infracțiuni la un interval scurt de timp, adică în stare de recidivă simplă, determinată de condamnarea acestuia la o pedeapsă neprivativă de libertate, instanța de apel, a subliniat că acesta nu a fost în stare să se corijeze în urma încrederii acordate de către instanța de judecată prin condamnarea precedentă, persistând un comportament ilegal și antisocial al celui din urmă.

Acest fapt, demonstrează că careva măsuri de pedeapsă neprivative de libertate sânt ineficiente în raport cu personalitatea inculpatului Lipcan Stanislav, deoarece acesta nu și-a făcut concluziile corespunzătoare din condamnările precedente.

În contextul raționamentelor expuse supra, instanța de apel a considerat că prima instanță legal și justificat a individualizat pedeapsa stabilită lui Lipcan Stanislav, pe care o consideră echitabilă și corespunzătoare faptelor comise.

În ceea ce privește solicitarea avocatului Denis Staruș în interesele inculpatului Lipcan Stanislav de a respinge solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, instanța de apel a respins-o, ca fiind nefondată, pe motiv că potrivit art. 227 Cod de procedură penală (1) *Cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.* (2) *Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.* (3) *Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.*

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că, la caz au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă totală de 5 040 lei pentru întocmirea rapoartelor de constatare tehnico-științifice, și anume: raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1262 din 04.04.2018 – 1 680 lei; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2014 din 15.05.2018 – 1 680 lei; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1588 din 24.04.2018 – 1 680 lei.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia de a menține dispozițiile sentinței și în partea soluționării chestiunii referitoare la cheltuielile judiciare, or, în conformitate cu alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, iar la data efectuării rapoartelor de constatare tehnico-științifice a fost abrogată dispoziția legală, care reglementa faptul că „*plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*” - Legea RM nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

- *avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Lipcan Stanislav*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârilor pronunțate, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal în privința lui Lipcan Stanislav. În motivarea recursului declarat se punctează că instanțele de fond au ignorat faptul că pe cauza dată lipsesc circumstanțe agravante; că inculpatul a manifestat din start o atitudine sinceră și cooperantă cu organul de urmărire penală, contribuind activ la descoperirea infracțiunii; că a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în condițiile art. 364¹ Cod de procedură penală; că lipsesc date privind caracterizarea negativă a acestuia după comiterea infracțiunii, împrejurare ce denotă că el a pășit pe calea corijării și că acesta are o familie și doi copii minori la întreținere.

La caz, se afirmă că prin stabilirea modalității de executare reală a pedepsei închisorii, instanțele de judecată au pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

Subsidiar, se atrage atenția la faptul că pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele ierarhic inferioare, nu se concordă politiciii penale a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii, când este cazul;

- *inculpatul Lipcan Stanislav*, care fără a invoca vreun temei pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești în partea încasării cheltuielilor judiciare din contul acestuia, argumentând că nu era necesară dispunerea și efectuarea tocmai a 3 rapoarte de constatare tehnico-științifice, în situația în care în analizele biologice efectuate în privința sa nu au fost depistate substanțe narcotice.

4.1. Asupra recursurilor declarate, procurorul a depus referință, prin care solicită inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sânt vădit neîntemeiate, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului ordinar declarat de către apărătorul inculpatului se conchide că recurenta invocă ca temei de drept pct. 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă la judecarea cauzei, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurenteii privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului și menționează, că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci urmează a fi apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În acest sens, Colegiul penal relevă că chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolelor din Codul penal, or după caz, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere

principalul criteriu - *gradul de pericol social al faptei săvârșite*, care se măsoară după mărimea pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - *persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală*, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Revenind la speța dedusă judecării, instanța de recurs conchide că instanța de apel justificat a reținut faptul că comiterea infracțiunilor incriminate inculpatului în prezenta cauză penală, au fost comise în stare de recidivă simplă, adică la un interval relativ scurt de timp de la ultima condamnare a lui Lipcan Stanislav în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, la o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 85).

Este notabil și faptul că inculpatul, anterior, deși are antecedentul penal stins, a comis infracțiuni legate de circulația ilegală a substanțelor narcotice, fiind dispusă în privința sa, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii (f.d. 88).

Aceste împrejurări denotă incontestabil persoana inculpatului, care fiind condamnat la pedepse neprivative de libertate, are tendința de a comite în continuare infracțiuni, fapt ce demonstrează că acesta nu a tras concluziile de rigoare din condamnările precedente.

Mai mult, în situația reținerii unor infracțiuni privind punerea în circulație a substanțelor narcotice (chiar și în cazurile *fără scop de înstrăinare*), având în vedere gradul pericolului social și nivelul înalt de răspândire al acestora, se impune necesitatea unor sancțiuni mai dure față de persoanele recunoscute vinovate.

Prin urmare, sub aspectul oportunității stabilirii unei pedepse neprivative de libertate, în baza art. 90 Cod penal, precum se solicită de către apărătorul inculpatului, Colegiul penal este solidar cu viziunea și poziția instanței de apel, din care considerente, constată că aceasta este întemeiată și pe deplin motivată.

Cu referire la recursul declarat de către inculpatul Lipcan Stanislav, instanța de recurs atestă că acesta este argumentat prin prisma dezacordului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul celui din urmă, rezultate din efectuarea expertizelor judiciare pe caz.

Așadar, Colegiul penal consideră alegația vizată ca fiind neîntemeiată și contrară dispozițiilor procesual penale, ce reglementează cheltuielile judiciare în cadrul procesului penal (art. 227 Cod de procedură penală) și plata cheltuielilor judiciare (art. 229 Cod de procedură penală), care corect au fost reținute de către instanța de apel, cu modificările de rigoare (*a se vedea pct. 3.1. din prezenta decizie*).

Totodată, motivul pentru care au fost dispuse efectuarea a trei expertize judiciare, se explică prin faptul că inculpatului i s-a înaintat învinuirea pentru comiterea a trei infracțiuni de păstrare a analogilor drogurilor, iar având în vedere că expertizele

judiciare se efectuează în scopul formulării unor concluzii, care ulterior, devin probe într-un proces penal, Colegiul consideră că organul de urmărire penală justificat a dispus efectuarea expertizelor vizate.

În sensul celor constatate în prezenta decizie și reieșind din plenitudinea motivelor expuse mai sus, se conchide că instanța de apel s-a expus detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor din apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului este una echitabilă, legală și corect individualizată.

Din aceste motive, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, deoarece sânt vădit neîntemeiate.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului și de către inculpatul Lipcan Stanislav împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui *Lipcan Stanislav XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *25 noiembrie 2021*.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana